

El Mag GarriViu de la Garriga

En els temps en què les granotes volaven i els ànecs portaven sabre vivia al País de Més Amunt un tipus anomenat Fumera. Tenia el rostre llarg com un llonguet i tres nassos. Un, enclastat al front, el segon al lloc que li correspon a un nas de ser-hi, i el tercer li penjava de la barbeta. Els nassos no eren com els vostres, que s'estan quietons i només es mouen quan esternudeu. Els nassos d'en Fumera no paraven quiets. Ara el de la barbeta s'enfilava per la galta i el del mig se n'anava a fer-la petar amb l'orella...

En Fumera va tenir molts fills i molts néts i molts besnéts i molts rebesnéts... Diuen que tots tenien cara de llonguet i un grapat de nassos que també eren bellugadissos, però com que fa tant de temps d'això, pel camí els rebesnéts dels rebesnéts han anat canviant de fisonomia i fins i tot de nom. El darrer descendent de l'antic Fumera es diu Mag GarriViu i només té un nas, però, això sí, té tres pigues que se li van passejant per la cara com si fossin marietes. Avui les té aquí, demà se li posen allà...

Permeteu-me que em presenti: sóc el Mag AixídeViu, i pels vols de la Nit de Reis de 1364 jo vivia al mas de Malhivern. L'amo del mas, en Bernat Malhivern, i la seva muller, la Simona, m'havien acollit feia un grapat d'anys encantats de la vida, perquè resignava fortuna tenir un mag a casa.

A les golfes del mas jo hi havia instal·lat el meu laboratori i també el telescopi, amb el qual estudiava les estrelles i les batusses dels gats a la bòbila. I vet aquí que un dia en el cercle de la lent hi vaig veure ajupit un xicot molt jove fent magarrufes a un gat panxa enlaire. *Vatua!*, em vaig exclamar, *aquest minyó és un mag!* I ara us preguntareu... *I com és que el Mag AixídeViu va saber que el foraster era mag?* Doncs perquè els gats salvatges no es deixen tocar per ningú a no ser que siguis mag. I no em vaig equivocar.

Vaig acollir en Garri amb els braços oberts. Era un mag aprenent i encara no tenia llinatge, així que li vaig ensenyar l'ofici i li vaig regalar el meu. Per això el coneixem com el Mag GarriViu.

Quan ja el vaig tenir ben ensenyat li vaig dir:

—Noi, jo toco el dos que el tres ja és fora. Ara et toca a tu ser el mag de la Garriga. Pots estar content perquè és un bon poble: la mainada és imaginativa; de gats no en falten; a les nits clares, les estrelles et saluden i les postes no tenen preu. Podràs jugar amb els gats i els estels tot el que et plagui, ara bé!, no t'oblidis pas que pels vols de la Nit de Reis n'has de ser l'ambaixador i preparar-los una gran rebuda tal i com es mereixen els Reis Mags d'Orient. Estàs d'acord?

En GarriViu em va dir que sí amb els ulls brillants, però... Així que vaig tocar pirandó es van acabar les grans rebudes als Reis de la Garriga. I sabeu per què? Doncs perquè en GarriViu és molt-molt-molt vergonyós i no gosa fer-se veure.

Nens i nenes de la Garriga, heu de saber que el Mag GarriViu us coneix molt bé! A cadascú de vosaltres us ha observat, sap què us agrada, què us fa riure i què us fa

plorar. Us acompanya en els vostres jocs i berenars d'aniversari al parc dels Pinetons, a la plaça de la Mila i al bosc de Malhivern, i aplaudeix amb vosaltres quan el tren creua el pas a nivell, però... això sí, camuflat! A vegades, sota l'aparença de gat o de pardal o de fulla d'olivera...

Però ja n'hi ha prou de fer el ronso! Enguany prepararà l'arribada dels Reis i serà el vostre ambaixador i qui els donarà les vostres cartes. L'heu de cridar pel seu nom i fer-lo sortir. Si feu el què us dic no podrà resistir-se.

Primer heu de fer com si cridéssiu un mix, ja sabeu... sbsbbsbsbssbs... Segon, porteu llums, perquè la llum dels ulls dels gats i la dels estels li dóna seguretat. Ell les veurà i confiarà en vosaltres, i sortirà. Tercer, quan un mag dóna la cara, ja no pot recular. I llavors li canteu:

Treu el nas, treu el peu,
Garri-Garri-GarriViu

Que vénen els Reis d'Orient
colgats de regals,
prepara'ls el campament
i dóna'ls les nostres cartes

Treu el nas, treu el peu,
Garri-Garri-GarriViu
que vénen els Reis d'Orient
i la festa reviu!

Treu el nas, treu el peu,
Garri-Garri-GarriViu
Treu el nas, treu el peu,
Garri-Garri-GarriViu

A reveure, quitxalla, ens trobarem a la gran festa!

(explicació oral del Mag AixídeViu i transcrit per Mercè Company)